EMPORION

SUMARI:

Caritat!!.—Ecos, per Eduard Viñas.—*Els problemes de nostra comarca: La qüestió agrària*, per Josep Castells.— *Col·laboració Femenina: Tot vol la seva ciència*, per Maria N.—*Lliçons vulgars de llengua catalana.* — *Els problemes comarcals: De l'Estartit*, per R. A. — *Espectacles, Notícies, Mercat de Torroella.*

Moderna Dolceria
de
IGNASI CAPELLÁ

XAMPANS, VINS, LICORS, OBJECTES I CAPSES DE LUXE PER A REGALS.

CARRERS DE PERE RIGAU I DOCTOR VALENTI
TORROELLA DE MONTGRI

Antiga i Acreditada Confiteria
BATLLE
Casa fundada en 1880.

Dolços variadíssims, Bombons, Caramels, Capses de luxe, Conserves, Vins i Licors de les millors marques.

Diverses especialitats exclusives d'aquesta casa.

Carrer Comerç TORROELLA DE MONTGRI

Ros i Casellas
SASTRES

Via Layetana, 39, etrsol.
BARCELONA

IMPREMTA
P. Casadevall

Carrer Angel Guimerà, 9
Torroella de Montgrí

BANC DE PALAFRUGELL
Capital 2.000.000 de pessetes. Reserva 525.000 pessetes.

Casa Central: PALAFRUGELL

Sucursals: SANT FELIU DE GUIXOLS, LA BISBAL i TORROELLA DE MONTGRI.
Agència a Palamós

COMPRA I VENDA DE VALORS, DESCOMPTES, MONEDES ESTRANGERES, IMPOSICIONS I COMPTES CORRENTS.

Llibretes d'Estalvi al 4 per 100. Imposicions des de 5 pessetes.

EMPORION

PERIODIC QUINZENAL

ANY I
SEGONA
EPOCA

Suscripció: 5 ptes. any. - Número solt: 20 céntims.

Torroella de Montgrí, 14 de Febrer de 1932

Núm. 198

Caritat!!

«Emporion» fa avui una crida a l'esperit caritatiu de Torroella, portant a la plaça pública un quadre capaç de despertar la commiseració de tots quants s'aturin a considerar-lo.

Fa prop d'un any arribava a la nostra vila un vell torroellenc acompanyat de la seva esposa. Aquest compatrici nostre havia abandonat Torroella de jovenet, perseguint l'enlluernador i fugisser espectre de la Fortuna.

L'Amèrica, on feu cap, no fou pas pròdiga pel nostre exiliat; amb penes i fadigues en el curs d'una llarga vida; al preu de suors i d'angoixes arribá a recollir un capitalet reduïdíssim, reserva única per a l'hivern de la seva existència.

Amb aquests cabals l'home es decidí a realitzar l'il·lusió que el sostingué sempre en la dura i perllongada brega: retornar a la vila nadiua, reviure aquella Torroella estimada on reposaven els seus morts, on somrigué la seva infantesa, on sojornaven encara els seus millors afectes i els seus més bells ensomnis.

Vingué amb l'esperança al cor i amb el somriure als llavis; a l'arribada tingué un fort desencant en constatar que ningú el coneixia, que tots els del seu temps havien emprès al viatge a l'Eternitat. Quedava, però, Torroella, una Torroella transformada i més formosa; i ell es refé en sa contemplació. Començá aleshores un original i llarg pelegrinatge al través dels carrers de Torroella; ningú l'ha fet tan durador ni tan minuciós; dies i més dies carrers, carrerons i places vegeren matí i tarda els dos vellets d'indumentària burgesa modesta; ell amb la gorra plana, la mengala als dits i la pipa a la boca; ella amb el capell exòtic; i tots dos plácids, satisfets de viure, aturant-se davant cada casa i examinant els cantells de cada pedra. Contemplava ell cada troç de Torroella amb esguard d'enamorat, i en feia la presentació a la seva companya, tota embadalida i encomanada d'entusiasme.

Quina simpatia irradiava d'aquella parella, i com l'auriolava aquell romántic i senil afecte per la nostra vila!!

Ben lluny estaven de pensar que una terrible dissort els amenaçava.

Acabaven de situar els seus migrats cabals a Torroella, quan la fallida d'una gran entitat bancária engolia de sobte aquell reconet tan penosament acumulat.

Vingueren altres dies tenebrosos, i aleshores foren les reixes del banc que contemplaren els dos jaios astorats i plorosos.

Deixem al bon judici de la gent de cor l'imaginar el dolor d'aquell idili esdevingut tragèdia.

Acudim únicament als qui saben mesurar els matiços de les desventures

Per aquests vellets, la desgrácia que els aclapara és l'anorreament de la darrera il·lusió, és la mort moral, és l'ensulsiada de dues vides; quedaran vells, pobres, sense amics i sense afectes, trasplantats i joguines de la intempérie del món.

Per humanitat, per misericòrdia cal fer alguna cosa per aquests dos avis desvalguts.

Nosaltres apel·lem a les autoritats i als bons torroellencs; senyor alcalde, senyor jutge, se-

nyor rector, senyors presidents dels centres polítics i recreatius i de les associacions benèfiques, no es podria crear un comité que organitzés una suscripció i que salvés aquests naufregs?

Si ells foren víctimes en certa manera del seu amor a Torroella, en la desventura no hauran de trobar una correspondència en l'amor dels torroellencs? No será en va que Torroella ostenta el títol de vila benèfica.

«Emporion» ofereix ses columnes i els seus redactors la contribució que calgui.

ECOS

L'any passat un llamp destruí bon troç de la torre S. O. del castell de Montgrí. Aquest llamp es un avís que ens senyala el perill que el castell pugui amb el temps desaparèixer.

Figureu-vos, la cima del Montgrí sense aquest monument que el corona, sense aquest castell que ens hem acostumat a veure i estimar de petits, i que de lluny saluda al torroellenc emigrat que torna a la patria, qui al veure'l sent que el cor se li eixampla, bo i pensant; sota aquest castell hi ha la meva estimada Torroella.

L'Ajuntament, i tots els veïns tenim obligació de preocupar-nos, de fer alguna cosa per aconseguir la seva restauració. Qui pot fer-hi molt també, és la delegació, en nostra vila, de la "Asociació d'amics de l'Art Vell" de Barcelona, entitat que ha portat a terme algunes restauracions en alguns indrets de Catalunya.

* * *

Anys enrrera l'home vestia segons el lloc que ocupava en societat. Un pagès, per ric que fos, no deixava la brusa i barretina, el menestral anava amb gec i d'altre forma vestien els nobles.

Avui no hi ha distincions en la forma de vestir i no passaria ara allò que succeí a en Noguer de s'Agaró, en aquell temps. Aquest pagès anà una vegada a Barcelona habillat amb barretina i brusa, però amb una bona bossa d'unces a la faixa.

Entrà en una xacolateria, amb intenció de matar el cuc.

Els moços anaven servint als senyors que entraven i a ell cap li preguntà què volia, i se'n pensà una. Se'n va a comprar un dels millors vestits que s'usaven en aquell temps, un vestit amb casaca, tenint cura, per èsser ben atès de mostrar al sastre la bossa d'unces. Així mudat, tornà al mateix lloc on tant malament l'havien rebut. En entrar foren tots els cambrers que se li atensaren per a servir-lo.

Demanà xacolata, i quan la tingué se la buidà a sobre el vestit bo i dient: Té, casaca, que per tu s'ha fet la xacolata.

Tirá una unça damunt la taula i marxà quedant els moços boca-badats.

No cal dir que en Noguer de S'Agaró tornà diferents vegades a prendre xacolata al mateix establiment, vestit amb brusa i barretina, i fou acuradament servit.

Es útil aquesta historieta, per a demostrar que les apariències enganyen i que avui poden enganyar en casos completament al revés del que hem explicat.

* * *

De setze, de setze el vi
el pobre Carnestoltes
s'acaba de morir.

La vella cançó ens diu que el Carnaval ha mort, per ressucitar l'any vinent ple de nafres i aire-ferit.

Què s'ha fet d'aquells Carnavals amb les típiques estudiantines, les artístiques cavalcades, el famós ball de les deu i sobretot les sardanes que matí i tarda feien emplenar la plaça com en dies de festa major?

Es difícil que els tornem a veure. Els temps han canviat, i altra mena de diversions ocupa avui el lloc d'aquells: futbol, cine.....

EDUARD VIÑAS.

Els problemes de nostra comarca

La qüestió agrària

(Interessants declaracions del president de l'Agrària, Sr. Joan Viladevall)

Prosseguint l'enquesta oberta en torn d'aquest problema capdal per la nostra economia, ens proposem interviuar les persones més destacades dins dels nostres medis socials per tal de què, per mitjà de les planes d'«Emporion» puguem informar l'opinió pública de les veritables aspiracions i dels mòbils que persegueixen les parts interessades en l'esmentat problema.

No cal dir que com a simples informadors, procurarem subjectar-nos sempre a realitzar una tasca imparcial i objectiva, al marge de les dissidències o de les contradiccions dels nostres interpel·lats. Es ben clara, doncs, la finalitat que perseguim: esborrar diferències; cercar aproximacions; establir punts de contacte i armonitzar els interessos en pugna, perquè en resulti un punt de partida per a l'assoliment de la fòrmula racional, justa i equitativa que ens reintegri a la normalitat.

Tothom sap que la constitució del Sindicat Agrari va posar sobre el tapet el problema de les relacions entre arrendadors i propietaris. Qui millor, que el seu president, per informarnos? Heus ací, lector, com l'amic Viladevall ha respost a les nostres preguntes.

* * *

Davant del triomf esclatant de la República, la qual venia a satisfer les ànsies de millora del poble espanyol, i donada la coincidència de la forta majoria dels elements agraris de la nostra vila dins dels rengles del Centre Republicá Catalá, va nèixer l'idea d'organitzar el Sindicat Agrari, el qual tendeix a procurar —com el seu nom indica— el desvetllament social en pro dels interessos de la nostra classe. Animats pels homes més representatius de la nostra terra, vam posar mans a l'obra i avui el nostre Sindica compte ja amb més de 200 associats.

—L'actual junta directiva está constituïda pels següents companys: President, Joan Viladevall; Vice-president, Joaquim Cumalat; Tresorer, Felip Massó; Secretari, Josep Ullastres; Vice-secretari, Victor Plaja; Vocals, Genis Serrats i Pere Puig.

—El Sindicat és apolític, però, donant-se la coincidència =com he dit primer= d'un comú sentiment republicá i esquerrista, en un moment dat, el Sindicat pot confiar la seva representació a un home de provades essències liberals, que s'ofereixi a apoiar els seus punts de vista.

—Les relacions que sostenim amb els altres Sindicats —particularment de la provincia— són molt intenses, sobretot amb el de Banyoles. També ens hem posat en contacte efectiu amb les organitzacions d'Ullá, Gualta, Bellcaire, Albons, La Tallada, Pals, Llofriu, Torrent, etc. La major part d'aquests pobles venen a nosaltres a assessorar-se i a prendre orientacions per poder seguir les nostres passes.

—El primer acord que vam prendre fou el de cridar als propietaris a una reunió. Aquesta gestió la portárem a cap per mediació de l'alcalde. Els propietaris, però, es van negar a reconèixer el Sindicat i refusáren el diáleg. L'error va ésser fatal. Aquesta desconsideració; la negativa de parlamentar amb el Sindicat, legalment constituit, ha estat l'esca del pecat. Moltes coses s'haurien evitat, i potser d'altres en vindran, degut al mal pas donat de bon començament pels propietaris.

—Vingueren, després, les demandes de revisió de contractes, basades en les disposicions del Govern de la República. No és cert, com alguns diuen, que la Junta imposés als socis el deure de sol·licitar en bloc les revisions. Sinó que es va deixar lliurement a la voluntat de tots els que es consideressin subjugats per un contracte abusiu. Les demandes de revisió arriben avui a 210.

. . . . . .

—Les impressions que tenim respecte als falls de les demandes de revisió no poden pas ésser més favorables. Aquí tinc precisament, una fulla del Sindicat de Banyoles, que diu: El Jutjat de primera Instància de Girona acaba de fallar les primeres sis instàncies dels Judicis en demanda de revisió de contractes d'arrendament. En tots sis casos el Jutge ha reconegut abusivitat de renda, interpretant fidelment el sentit del decret del 31 d'octubre de l'any passat.

—Ja us he dit que no estem lligats a cap partit polític, i us dic ara, que no pertenem a cap organisme social. Propugnem, això sí, arribar a una federació d'entitats agràries de tota la provincia i més endavant, potser, ens sumarem a les activitats dels vells «rabassaires».

—Les nostres aspiracions màximes, en el moment actual, venen condensades en unes bases presentades al Ministre d'Agricultura Sr. Marcel·lí Domingo, bases que hem recomanat també als diputats Srs. Santaló, Quintana i Puig d'Asprer, perquè les defensin a les Corts Constituents en discutir-se la reforma agrària. Demanem: que se suprimeixin els pagaments d'arrendament per avençat; que desapareguin els arrendaments de terres a mitges; que es nomenin uns Comités a cada localitat constituits per arrendadors i propietaris encarregats del repartiment equitatiu de la terra; que, per tal de suprimir assalariats, cap propietari pugui conreuar més terra que la que normalment correspongui al treball d'ell i la seva família. Demanem també la limitació dels preus excessius dels arrendaments en metàlic; la nacionalització dels serveis dels canals de regadiu; que en cas de venda o traspàs d'una finca, el propietari aboni l'import de les millores fetes per l'arrendatari i que aquest, en el primer cas, tingui un dret de preferència; que els arrendaments siguin a llarg termini, amb un mínimum de deu anys; i finalment, que vingui com vingui la reforma agrària, el treballador no pugui ésser objecte de cap mena de represàlia.

—Subratlleu, si us plau, que les nostres peticions fins pensa subscriure-les el Sindicat Catòlic de Verges.

. . . . . .

—Davant de les demandes de revisió de contractes, si els falls ens fossin adversos =que no ho creiem, per les raons que us he dit abans= recorreríem a la Comissió Mixta Arbitral i Agrícola del Ministeri del Treball i Previsió, que és la que resol en última instància. Actuarem sempre dins de la llei; mai per la violència.

—Amb la qüestió de les olives, realment, han passat casos que no són de l'incumbència del Sindicat. Nosaltres hem complert sempre amb el nostre deure, fent observar als afectats que la llei només autoritza els arrendataris a convertir-se en dipositaris dels fruits, mentre es ventila la revisió del contracte. De manera, que si existeix algún abús, la responsabilitat no ens afecta a nosaltres.

—També ens hem preocupat dels Comités Mixtes. Vam escriure, dies passats, al diputat Aragay, i aquest ens informá que el Sindicat s'havia de dirigir per ofici al Ministeri del ram, però, que ara ja havia passat el termini d'admissió de sol·licituds.

—Ja veieu si en tenim de motius per sentir-nos optimistes. Ara només voldríem, que els propietaris, es mostressin comprensius i generosament s'avinguessin a reconèixer les nostres justes aspiracions. Creieu, que aquesta fòra la millor manera d'evitar els extremismes, als quals cauen molts homes, quan s'els tanquen els camins que menen a una total emancipació.

En arribar aquest punt, la conversa deriva vers altres aspectes d'ordre polític i social, que no considarem reportables.

Josep Castells

COL·LABORACIÓ FEMENINA

Tot vol la seva ciència

Dia molt feliç és per als infants el dia dels Reis: tot per ells aquell dia respira fantasia, tot agafa un caire de misteri indefinit a l'entranya del qual no poden ni volen entrar. Aquella fastuositat els admira; però la troben natural, perquè saben que els Reis són rics... molt rics! i tot ho esperen d'ells per aquesta mateixa raó, i corren d'un lloc a l'altre mirant i escollint per aquest any i per l'altre, perquè ja veuen que tot el que demanen, és impossible que els hi portin d'un cop; i quan se ve la nit, dormen confiats perquè saben que no els hi faltarà el que demanen... i no s'enganyen.

Tothom fa el que està al seu abast, tant per donar una gran il·lusió al fillet, com per evitar-li un terrible desengany; però també això vol la seva ciència, i la mare l'ha d'emprar a escollir els «reis» del seu fill, puix són moltes les persones que tot i trobant-se en mig d'un munt d'objectes i joguines de tots els gustos, dubten a escollir, i encara que quasi tothom troba allò que més s'ajusta als gustos del fillet o de la filleta, no falta qui, ignorant el que convé al seu fill, li esculli d'un reconet, un revòlver o altre objecte d'aquells que per bé que saben que no poden fer-li cap mal físicament, no deixen d'inspirar-li idees que bé podrem anomenar dolentes i les quals no fan cap falta a la seva educació; i s'ha de tenir en compte que a l'infant a certa edat, tot el que el volta contribueix a la seva formació moral, puix de tot apren i en tot se fixa, la qual cosa és conseqüència de la seva innata vivesa. De tot se'n treu una lliçó més o menys profitosa, mentre que d'aquests objectes no se quina lliçó se'n pot treure en profit seu, car tothom sap perquè serveixen... i no pas per res més. I així, mentre persones d'una intel·ligència superior es desviuen per fer sentir a la humanitat el crit de la civilització que és el de: «¡fora armes!», els pares inconscientment en posen en mans del seu fill perquè hi jugui. I conseqüència d'això és la conversa que vaig escoltar l'altre dia: un nen que va amb un revòlver a cada mà en to d'amenaça diu a un altre: «alto company! els diners o la vida» i aquell al qual havia agafat desprevingut i era més petit i més atrassat intel·lectualment, es va quedar parat i confós en veure la cara que l'altre hi posava en fer «l'atraco» i aquest en veure'l tan astorat li diu: —¡no t'espantis, home, que aquests revòlvers són de jugar, quan seré gran, sí que me'n compraré un de debó i mataré també de debó!— I ja és ben segur que si aquest nen no hagués tingut el de jugar, no hauria tingut tan aviat el desig d'un de millor.

En canvi són molts els objectes que podríem escollir que ultra no fer-li cap mal, el preparen per a l'esdevenidor: com és ara, estres de qualsevol ofici, que estan molt ben imitats en miniatura, cavalls de cartó, carretons i una infinitat de jocs d'enginy, etc., etc.

Els infants perduren en les seves idees, i aquestes com ja he dit, els inspira el mitjà en que viuen i les coses que els volten, de manera que tot el que han d'ésser el dia de demà han d'aprendre-ho en part ara de petits, i a ells els plau molt de fer les coses seriosament; puix no veureu cap nena que al jugar amb la seva nina, la tracti com a tal, sinó com a una verdadera filleta i tan més bona mare serà el dia de demà, quant més haurà sabut jugar a nines i més les haurà estimat. Si és una nena doncs, a qui heu de fer els «reis», compreu-li nines i cintes i flocs per fer-li vestits.

MARIA N.

LLIÇONS VULGARS DE LLENGUA CATALANA

ARTICLE DEFINIT (Continuació)

1. *La*, article definit femení pren aquesta forma l' davant vocal o bé *h*. Ex. L'ànima, l'illa.

2. Davant, però, *u* o bé *i* febles, amb *h* o sense, s'escriu *la*. Ex. La humilitat, la intenció, (No-

ta: vocal feble és aquella sobre la qual no recau la força de la pronunciació. En la paraula *catalana* totes les *a* són febles fora la *a* que acompanya la *l* «catalàna».)

3. Contra les regles que havem donat, hom escriu *la* en: *la una* (hora), *la host* (castellà la *hueste*), *la u*, *la a*, *la o*, *la i*, *la e*, *la a* (lletres.)

4. També escriurem *la normalitat*; i alguna altra paraula consemblant.

EXERCICI

Espolsa les taules— Espolsa-les (aquest *les* és pronom) tu mateix— La humitat s'és apoderada d'aquesta casa— L'illa de la son— És la una —Són les dues— Amb la il·lusió del joc deixa els estudis— La host de l'enemic era atapeïda— L'aurora d'un nou dia— No coneix ni la *a*.

CONSELL.

No diguis *loco*, sinó *boig*, *foll*, *trastocat*.

ALS ESTUDIOSOS

Preguem a tots els nostres lectors que vulguin escriure i parlar correctament el Català, que es fixin amb l'article sobre la traducció del *lo* castellà, que, si Déu vol, publicaré en el propvinent número d'*Emporion*, traducció que constitueix una de les majors dificultats de la gramàtica catalana. No diré res de nou als filòlegs: però els estudis que tinc fets sobre la matèria, em permetran de resumir en forma planera i assequible a totes les intel·ligències, la manera de bandejar aquest *lo* castellà, que enlletgeix sovint els nostres escrits i les nostres converses.

Els amics d'ambdós sexes que segueixen les meves lliçons a l'Ateneu, veuran condensades en el mentat article les meves modestes esplicacions sobre l'assumpte.

ELS PROBLEMES COMARCALS

De l'Estartit

Costums en l'ormeig de l'«arrastre», les seves evolucions i l'actual crisi.

Aprofitant les planes d'«Emporion», em plau de fer un petit comentari sobre els costums de l'ormeig d'«arrastre», les seves evolucions i la crisi que ha reportat en els pescadors que es dedicaven a aquesta pesca, dels quals vulgarment se'n diu: «terrataires».

Començaré remarcant els costums establerts vint anys enrera sobre l'ormeig de l'«arrastre», nomenat allavors, la pesca del «bou», compost de dues barques en vela empeses per la força del vent, Al revés d'ara, que tot es fà per mitjà de motors. Els costums establerts per aquella gent, propietaris exclussivament dels interessos de qué se servien, han passat a mans de capitalistes, i els interessos d'aquells pescadors han quedat abandonats.

La falta de peix, per no haver-se complert les lleis que regulen el respecte als límits de la zona compresa a les tres milles, i moguts només que per l'afany de una desmesurada explotació per part dels propietaris i per la incultura del mariner, ens ha apartat d'aquells costums favorables.

Durant aquests anys passats, la pesca de l'«arrastre» es començava el 15 d'octubre i acabava per Pasqua Florida. A la vigilia de dita festa es rentava tot: barca, ormeig, cordes i tots els útils per a l'esmentada pesca. Les barques es portaven en lloc segur per tal de no haver-les de tocar fins després d'haver passat aquests 5 ó 6 mesos reservats per a la cria del peix.

Les persones que no estan informades d'aquests costums, diran potser: essent els mateixos pescadors els que violen les lleis en perjudici propi, és ben estrany que hi vagin?

i jo els responc, que no és tan estrany; perquè al principi, amb una sola barca enomenada «vaca» moguda per un motor d'olis pesats de 60 a 80 cavalls, aconseguien uns beneficis extraordinaris. Davant d'aquests beneficis no sapigueren veure els resultats desastrosos que

avui sofrim. Les autoritats, com ara també passa, sempre feren els ulls grossos deixant que es burlés la llei, ja perquè els propietaris eren persones d'influència i per altra part, perquè les conseqüències no els havien pas d'afectar a ells.

El pescador mai havia sentit la necessitat d'associar-se, ja sia per llur caràcter individualista; ja sia perquè l'ofici, dins del qual la sort és el factor principal, no inclina pas a establir acords de caràcter col·lectiu.

Això fa que la competició i l'enveja siguin les característiques més acusades d'aquesta desgraciada professió. I així resulta, que els pobres pescadors ni tenen esma per dirigir-se als governants amb un ¡ò d'irada protesta i per tant, és molt difícil que s'aconsegueixi alguna cosa pràctica que vingui a deslliurar-los de la seva penúria, si no es troba una mena de redemptor; una persona de reconeguda solvència moral i material que els orienti i els guii.

R. A.

D'espectacles

"Cinema Montgrí".— Entre altres renomenats films sonors presentà "El Favorito de la Guardia", producció U. F. A.

"El Favorito de la Guardia" es una opereta d'ambient principesc magnificament interpretada. La gràcia de Lilian Hervey i Henrri Garat fa que sigui una pel·lícula divertida.

La direcció d'aquesta produció és bona, així com la música.

En fi; una pel·lícula simpàtica i plena d'interés.

" Cine Jou".— Dels seus programes presentats darrerament, destaca la pel·lícula "Noches de New-York"

En aquesta pel·lícula admirem una de les més grans creacions de Norma Talmadge, representant el paper de gran artista i de dona enamorada: i l'afortunat Luis Alonso triomfant una vegada més com a galan jove.

"Noches de New-York" és notable per la seva presentació i la seva direcció.

«Popular Cine Coll«.— Cal citar preferentment «La Legión de los Condenados».

Aquesta pel·lícula conté emocionants escenes de guerra pels aires. Gari Cooper es mou molt encertat en l'interpretació, secundat admirablement per la bella Fay Wray.

En conjunt és una pel·lícula que l'hem tornada a veure amb gust.

«Teatre Jou» — La companyia de vodevil d'Enriqueta Torres i Salvador Sierra ha donat dues representacions en aquest teatre.

«Festes de Carnaval»— Durant aquests dies s'han projectat notables films dels quals prometem parlar-ne més endavant.

A

NOTICIES

AVÍS= El fet d'acceptar EMPORION significa per nosaltres la conformitat a figurar com a suscriptor. En cas contrari, preguem al lector es serveixi retornar el periòdic.

SUBHASTA — La subhasta de les obres d'ampliació, de les escoles nacionals, ha estat adjudicada al contratista D. Conrat Lloveras per la quantitat de 24.024'49 ptes.

ERRADA— En la sessió de l'Ajuntament publicada en el nombre passat, una errada de número augmenta el sou del farmacèutic titular en 3.026 ptes anyals, en lloc de 2.026, que és allò consignat en el presupost.

EL CARNAVAL. — Han transcorregut els dies de Carnaval si fa no fa com els altres anys. El fort de la festa va anar a càrrec de la Societat de Ball Montgrís, la qual va contractar per tots aquests dies la nostra primera cobla «Els Montgrins». Les sardanes a la plaça s'han vist molt desanimades, en canvi les sessions de cine extraordinariament concorregudes.

El dissabte es va organitzar una cavalgada i el dimarts, a la plaça va tenir lloc el clàssic «ball de les deu». Cridá fortament l'atenció la presència a dit ball d'un número de comparses constituit per tres parelles muntades a cavall.

UN ARTICLE SOBRE EL CASTELL.— Hem rebut un petit treball de caràcter literari referent a l'enrunament d'una de les torres del nostre venerable Montgrí. Com que l'article no ve avalat per cap signatura ens abstenim de publicar-lo.

REFORMA.— La casa de la distingida família Pla ha estat encertadament reformada en la seva part nord que dóna a la plaça de Mn. Cinto. La direcció de les obres anà a càrrec del nostre entranyable amic Joan Pericot. Per a completar la bona perspectiva d'aquest bell indret de Torroella, caldria que els propietaris Srs. Bataller i Sarasa seguissin les orientacions de la família Pla.

NOU SETMANARI.— A la ciutat de Girona ha començat a publicar-se un nou periòdic catalanista republicà, titolat «Vibració». Les seves primeres paraules són de salutació a la premsa, particularment a la de les comarques gironines. Corresponem a la seva finesa i desitgem al nou col·lega llargs anys de vida.

OBLIT.—En la ressenya de la festa dels Reis d'Orient, que publicàrem en el nombre passat, ens oblidàrem fer constar que la traca Valenciana que fou disparada a l'Avinguda de la República, en arribar la comitiva, en feu ofrena Don Vicens Folgado, i la qual fou regalada per el torroellenc Don Josep Vidal, resident a la capital llevantina.

LA FONT DELS CAPELLANS.—L'Ajuntament ha fet arreglar la vella font dels Capellans la qual ben neta i amb uns arbres que si han plantat fa goig de debó.

Es de desitjar que els veïns tinguin cura en llur conservació ja que aquesta font, per la seva bona aigua i per el lloc on está situada, és un deliciós lloc per a fer berenades.

OBRES.—S'han représ les obres de restauració del antic Palau dels reis d'Aragó, avui propietat del Comte de Torroella. Un altre dia parlarem amb més detenimént de tan interessant casal i de la seva restauració.

INTERCANVIS. — Hem establert el canvi d'«Emporion» amb el Diari de Vich, «Ara» de Palafrugell, «El Programa» de Sant Feliu de Guixols, «El Bisbalenc», i «El Carril» de Barcelona. Restem sumament agraïts a la prova fraternal dels esmentats periòdics.

DE L'AJUNTAMENT.—L'Alcaldia ha publicat un estat demostratiu de les operacions realitzades durant el darrer trimestre de l'any 1931, en compliment de l'acord municipal pres en la sessió celebrada el disset d'Abril prop-passat.

El resum d'aquest estat de comptes ofereix les següents partides:

Import dels ingressos	56.576'98	ptes.
id. id. despeses	47.354'50	id
Existència en caixa	9.222'48	id

EL TEMPS.—Dijous passat la temperatura va canviar bruscament. Continuen els dies grissos registrant-se baixes temperatures. Hom comptava que un d'aquests matins, ens despertariem trobant-nos amb els carrers emblanquinats per la nevada. Però, en el moment de tancar aquest número d'*Emporion*, el temps s'ha limitat a escampar només que unes escasses volves de neu que, si res més no, han estat motiu per exaltar l'imaginació de la nostra mainada.

MERCAT de TORROELLA

Celebrat al 25 de gener de 1932.

Blat de 30 a 32 ptes. quartera: Civada de 11 a 13 id. id.; Ordi de 19 a 20 id. id.; Faves de 28 a 30 id. id.; Blat de moro de 23 a 23'50 id. id.; Mongetes de 40 a 45 id. id.; Bestiar porquí de 12 a 20 id. un; Bestiar porquí de 20 a 25'50 id. arroba; Oli de 19 a 21 id. mallal; Ous de a 2'25 a 2'40 id dotzena; Gallines de 15 a 20 id. parell; Pollastres de 7 a 12 id. id.; Anecs de 10 a 14 id. id.; Conills de 8 a 10 id. id.; Oques de 16 a 20 id. id.; Patates de 12 a 14 id. quintà; Aufals de 6'50 a 7 id. id.; Estelles de 1'85 a 2 id. id.; Palla de 1'75 a 2 id. id.; Carbó vegetal de 30 a 32 id. càrrega.

F.

IMP. P. CASADEVALL.-TORROELLA DE MONTGRÍ

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS

Gasolina, Petroli, Grasses, etc.

SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569

BARCELONA

PELO Y VELLO

Extirpación radical por la electricidad

GARANTIA ABSOLUTA DE QUE JAMAS REAPARECE

Matilde Cabrero
Anselmo Clavé 28, 1.º, Chaflán Norte

GERONA

Consulta de información gratuita.
Se admiten alumnas

-: TINTORERIA :-

E. MONTROIG

-: Rentats en sec :-
Encàrrecs i dols a les 6 hores d'entrega
-: Plisats a màquina :-

Taller: PRIMITIU ARTIGUES
Despatx- AVINGUDA DE LA REPÚBLICA

TORROELLA DE MONTGRÍ

EBANISTERIA DE

EDUARD VIÑAS

-: MOBLES DE TOTES CLASSES :-

TORROELLA DE MONTGRI